

ارزیابی کارایی مدل سری CMIP5 در شبیه‌سازی و پیش‌بینی پارامترهای اقلیمی بارندگی، دما و سرعت باد (مطالعه موردی: استان یزد)

مریم میراکبری - دانشجوی دکتری بیابان‌زادی، گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران
طیبه مصباح‌زاده* - استادیار گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران
محسن محسنی ساروی - استادیار گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران
حسن خسروی - استاد گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران
قاسم مرتضایی فریزه‌نده - دانشیار پژوهشکده مطالعات توسعه جهاد دانشگاهی تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۹/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۱۰

چکیده

ایران جزو کشورهایی است که ضریب تأثیرپذیری آن از تغییرات اقلیمی بالاست. امروزه، تغییرات پارامترهای اقلیمی به وسیله مدل‌های گرددش کلی جو بررسی می‌شود. نسخه‌های گوناگونی از این مدل‌ها منتشر شده است؛ آخرین نسخه آن مدل‌های سری CMIP5 است. مدل‌های CMIP5، که در گزارش پنجم ارزیابی تغییر اقلیم (AR5) استفاده شده‌اند، از عدم قطعیت پایین‌تر و پسوندیتی نسبت به مدل‌های قبل برخوردارند. در این مطالعه، تغییرات پارامترهای اقلیمی بارندگی، دمای متوسط، و سرعت باد حداکثر به وسیله مدل CanESM2 به عنوان یکی از مدل‌های مورد استفاده در تهیه گزارش پنجم ارزیابی تحت سه سناریوی RCP و براساس روش ریزمیکاسنسایی SDSM بررسی شد. نتایج نشان داد میانگین بارندگی طبق سناریوهای RCP2.6 و RCP 8.5 به ترتیب ۶۲/۲۸ و ۶۹ میلی‌متر خواهد بود که نسبت به دوره مشاهداتی به ترتیب ۹/۱۸ و ۱۷/۲ درصد افزایش و براساس سناریوی 4.5 RCP ۵۸/۳۹ میلی‌متر بوده است که نسبت به دوره مشاهداتی ۸۱/۰ درصد کاهش خواهد داشت. میانگین دمای متوسط طبق سناریوهای RCP4.5، RCP2.6 و RCP8.5 به ترتیب ۲۰/۵۹، ۲۱/۰۳ و ۲۲/۱۰ درجه سانتی‌گراد خواهد بود که نسبت به دوره مشاهداتی به ترتیب ۴/۵، ۴/۶ و ۱۲/۸ درصد افزایش دارد. همچنین، سرعت حداکثر باد تحت سناریوهای RCP4.5، RCP2.6 و RCP8.5 به ترتیب ۴/۴، ۴/۹ و ۵/۳ درصد نسبت به دوره مشاهداتی افزایش خواهد داشت.

کلیدواژگان: ارزیابی آماری، سری CMIP5، روند تغییرات، SDSM، CanESM2

مقدمه

تغییر اقلیم از دو دهه قبل، به دلیل تأثیرات جدی که بر روی انسان، جامعه، و محیط زیست گذاشته، برای جامعه علمی به دغدغه‌ای تبدیل شده است. تعاریف متفاوتی در منابع مختلف از تغییر اقلیم شده است. براساس تعریف IPCC (۲۰۱۴)، تغییر اقلیم تغییر حالتی از اقلیم است که در آن میانگین یا خصوصیات قابل تغییر آن به مدت چند دهه یا طولانی‌تر دچار تغییر می‌شود. تغییر اقلیم ممکن است به علت تغییر نیروهای خارجی یا داخلی مانند نوسان چرخه خورشیدی، فوران آتشفسان، افزایش گاز گلخانه‌ای، و تغییر کاربری اراضی باشد. طبق گزارش ارزیابی پنجم هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم (IPCC)^۱، دمای کره زمین ۰/۸۵ درجه سانتی‌گراد از ۱۸۸۰ تا ۲۰۱۲ افزایش یافته است (IPCC, 2013). این تغییر در

گرمای جهانی باعث تغییر در اقلیم به صورت وقوع سیل یا خشکسالی شده است (فنگ و همکاران، ۲۰۱۴: ۴۲). براساس مطالعات انجام‌گرفته طی چند دهه گذشته، گرمایش جهانی در مقیاس محلی، منطقه‌ای، و جهانی تأیید شده است (رویی و گنگ، ۲۰۱۳: ۱۴۰۵). شواهد مربوط به گرمایش جهانی نشان می‌دهد که، با وجود ابهامات درمورد گرمشدن کره زمین، هوای زمین دچار تغییرات درخور توجهی شده است و انتظار بر این است که تا پایان قرن ۲۱ دمای هوا در سطح جهانی از ۱/۸۱ تا ۴ درجه سانتی‌گراد افزایش یابد (طبri و همکاران، ۲۰۱۳: ۱۳۰).

تاکنون نسخه‌های گوناگونی از مدل‌های تغییر اقلیم ارائه شده است؛ از آن جمله می‌توان به مدل‌های اولین گزارش ارزیابی هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم با نام FAR، مدل‌های دومین گزارش با نام SAR، مدل‌های سومین گزارش با نام TAR، و مدل‌های چهارمین گزارش با نام CMIP3(AR4)، و درنهایت مدل‌های پنجمین گزارش با نام AR5(CMIP5) اشاره کرد. در مدل‌های گزارش پنجم، برخلاف گزارش‌های قبل، بیشتر به جنبه‌های اقتصادی-اجتماعی تغییرات اقلیم و نقش آن در توسعه پایدار و مدیریت ریسک پرداخته شده است. چارچوب کلی این مدل بر کاهش گازهای گلخانه‌ای و روش‌های سازگاری با تغییر اقلیم تأکید دارد. گزارش ارزیابی پنجم شامل سه گزارش کارگروه و یک گزارش خلاصه شده است که اولین گزارش گروه کاری در سال ۲۰۱۳ منتشر شده است و بقیه گزارش‌ها در سال ۲۰۱۴ تکمیل شده‌اند (IPCC, 2014).

طبق پیش‌بینی‌های گزارش پنجم، افزایش دمای سطح زمین در پایان قرن ۲۱ احتمالاً بیش از ۱.۵ درجه سانتی‌گراد نسبت به دوره ۱۸۵۰ تا ۱۹۰۰ برای اکثر سناریوهاست و احتمالاً برای بسیاری از سناریوها ۲۰ درجه سانتی‌گراد خواهد بود. در مقایسه با گزارش چهارم، حد پایین حساسیت سیستم آب و هوایی به انتشار گازهای گلخانه‌ای اندکی کاهش یافته است: هرچند که پیش‌بینی‌های افزایش دمای متوسط جهانی (نسبت به مقادیر پیش از انقلاب صنعتی) تا سال ۲۱۰۰ در همه سناریوها بیش از ۱.۵ درجه سانتی‌گراد است. در تهیه گزارش پنجم، که به تدریج از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۴ منتشر شد، از برونداد مدل‌های سری CMIP5 استفاده شد. این مدل‌ها از سناریوهای جدید انتشار با عنوان نماینده خط سیر غلظت گازهای گلخانه‌ای (RCP)^۱ استفاده می‌کنند (ماس و همکاران، ۲۰۱۰: ۷۵۰). سناریوهای RCP شامل سناریوی کاهشی سخت‌گیرانه (RCP2.6)، دو سناریوی حد واسط (RCP4.5 و RCP6)، و یک سناریوی بدینه‌اند که بر اساس میزان واداشت تابشی آن‌ها در سال ۲۱۰۰ نام‌گذاری شده‌اند (وان و همکاران، ۲۰۱۱: ۱۲). سناریوهای RCP2.6، RCP4.5، RCP6، و RCP8.5 اثر گازهای گلخانه‌ای بر واداشت تابشی را در سال ۲۱۰۰ به ترتیب تا ۲۶، ۲۶، ۲۶، ۲۶ و ۸/۵ وات بر متر مربع تخمین زده‌اند. انواع مختلف مدل‌های گردش کلی جو دارای تمام سناریوهای یادشده یا تعدادی از آن‌هاست. تفاوت عمده سناریوهای RCP و SRES (سناریوی گزارش ارزیابی چهارم) در این است که RCP خط سیر توازن واداشت تابشی ناشی از افزایش گازهای گلخانه‌ای را تا سال ۲۱۰۰ بر حسب وات بر متر مربع مشخص می‌کنند؛ اما سناریوهای سری SRES خط سیر غلظت گازهای گلخانه‌ای را مشخص می‌کنند (زو و همکاران، ۲۰۱۲: ۵۳۰).

مدل‌های گردش کلی معتبرترین ابزار برای شبیه‌سازی متغیرهای اقلیمی محسوب می‌شوند. این مدل‌ها می‌توانند اقلیم حاضر را شبیه‌سازی و شرایط اقلیم آینده را تحت سناریوهای مختلف تصویرسازی کنند (میانو و همکاران، ۲۰۱۳: ۷۳۵). هرچند که مدل‌های گردش کلی جو در پیش‌بینی تغییرات اقلیم آینده کره زمین ابزار مناسبی هستند، خروجی این مدل‌ها دارای تفکیک مکانی بالایی است (۲۵۰ تا ۶۰۰ کیلومتر) (گبرمسکل و همکاران، ۲۰۰۵: ۲۷۵). بنابراین، کاربرد

1. Representative Concentration Pathway

این مدل‌ها در مقیاس منطقه‌ای و محلی به تنها بی مناسب نیست. درواقع، بالا بودن تفکیک مکانی آن‌ها باعث می‌شود خروجی مدل برای بررسی تأثیرات هیدرولوژیکی و زیست‌محیطی تغییر اقلیم در مقیاس منطقه‌ای قابل استفاده نباشد (های و همکاران، ۲۰۰۰: ۳۹۰). مهم‌ترین و مناسب‌ترین ابزار برای ایجاد ارتباط بین مقیاس محلی / منطقه‌ای و مقیاس مدل گردش کلی جو ریزمقیاس‌نمایی است. روش‌های متعددی برای ریزمقیاس‌نمایی ارائه شده که در آن‌ها عدم هماهنگی بین مقیاس‌های جهانی و منطقه‌ای در نظر گرفته شده است. به طور کلی، دو روش آماری و دینامیکی بدین منظور ارائه شده است. در روش دینامیکی، یک مدل عددی با تفکیک مکانی بالا یا مدل اقلیمی منطقه‌ای با تفکیک مکانی در حدود ۵ تا ۵۰ کیلومتر با مدل گردش کلی جو جفت می‌شود. در روش آماری، ارتباط تجربی / آماری بین آماری متغیرهای بزرگ‌مقیاس و محلی برقرار می‌شود؛ این روش‌ها سریع‌ترند و به شدت محاسباتی. با استفاده از روش‌های آماری متغیرهای اقلیمی در مقیاس جهانی، مانند میانگین فشار سطح دریا، باد ناحیه‌ای، دما، و ارتفاع ژئوپتانسیل با متغیرهای مقیاس محلی / منطقه‌ای جفت می‌شوند (وتراهال و همکاران، ۲۰۰۶: ۸). اساس روش‌های آماری بر پایه روابط رگرسیونی است. از بین روش‌های آماری ریزمقیاس‌نمایی، SDSM به طور گسترده‌ای برای ریزمقیاس‌نمایی متغیرهای اقلیمی در سرتاسر جهان استفاده شده است (هانگ و همکاران، ۲۰۱۱: ۷۸۵). SDSM ترکیب دو روش رگرسیون خطی چندگانه و مولد آب و هوایی آماری است (گبرمسکل و همکاران، ۲۰۰۵: ۲۷۵؛ وبلیای و همکاران، ۲۰۰۶).

در بیشتر مطالعاتی که در زمینه کاربرد مدل‌های تغییر اقلیم در کشور انجام گرفته از مدل‌های گزارش چهارم استفاده شده است (جهان‌بخش اصل و همکاران، ۱۳۹۵: محمود و بابل، ۲۰۱۲). در حالی که اخیراً اکثریت پژوهشگران در سرتاسر جهان به وسیله مدل‌های گزارش ارزیابی پنجم هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم به بررسی تغییرات پارامترهای اقلیمی تحت سناریوهای جدید انتشار در مناطق مختلف پرداخته‌اند (خارین و همکاران، ۲۰۱۳: کومار بال و همکاران، ۲۰۱۶: ۵۲۵). مدل‌های ارزیابی گزارش پنجم قدرت تفکیک‌پذیری بسیار زیادی دارند و از سناریوهای انتشار جدید نسبت به گزارش چهارم استفاده می‌کنند. در ادامه، به چند مورد از تحقیقات انجام شده در این زمینه پرداخته می‌شود. محمود و بابل (۲۰۱۲) از زیرمدل‌های ماهانه و سالانه SDSM برای ریزمقیاس‌نمایی دما و بارندگی بر اساس داده‌های گزارش چهارم مدل گردش کلی HadCM3 در منطقه‌ای در پاکستان و هند استفاده کردند. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد هر دو زیرمدل SDSM قابلیت خوبی برای ریزمقیاس‌نمایی بارندگی، دمای حداکثر و حداقل تحت سناریوهای A2 و B2 دارند. جهان‌بخش اصل و همکاران (۱۳۹۵) تأثیر تغییر اقلیم بر دما و بارش را با استفاده از دو مدل HadCM3 و MPEH5 بر اساس داده‌های گزارش ارزیابی چهارم تحت سناریوهای A1، A1B، A2، و B1 بررسی کردند. براساس معیارهای ارزیابی آماری، در نهایت، برای شبیه‌سازی بارش از مدل HadCM3 تحت سناریوی A1B و برای تولید دما از مدل MPEH5 تحت سناریوی A2 استفاده شد. نتایج شبیه‌سازی نشان داد بارش در دوره آینده ۹ میلی‌متر کاهش داشته و دمای حداقل و حداکثر به ترتیب 10.5°C و 0.87°C درجه سانتی‌گراد افزایش خواهد داشت. احمدوند و کهریزی (۱۳۹۵) عملکرد سناریوهای RCP و SRES را در پیش‌بینی دمای کمینه و بیشینه ایستگاه ارازکوه و نوده در استان گلستان در دوره زمانی ۲۰۰۴-۲۰۶۵ و ۲۰۸۰-۲۰۹۹ نسبت به دوره پایه ۱۹۶۸-۲۰۰۵ به وسیله هشت مدل GCM تحت سناریوهای انتشار و مدل‌های ریزمقیاس‌نمایی LARS-WG و SDSM مقایسه کردند. بر اساس نتایج این بررسی، در بین سناریوهای گزارش چهارم، A1B و سناریوی گزارش پنجم RCP8.5 بیشترین افزایش دما را پیش‌بینی کردند. مقدار افزایش دما به طور نسبی از سناریوی RCP2.6 به سمت سناریوی RCP8.5 افزایش می‌باید. صیاحی و همکاران (۱۳۹۵) اثر تغییر اقلیم را بر رواناب ماهانه حوضه دز به وسیله دو مدل MPI-ESM-LR و MPI-ESM-MR تحت سناریوی MPI-ESM-MR

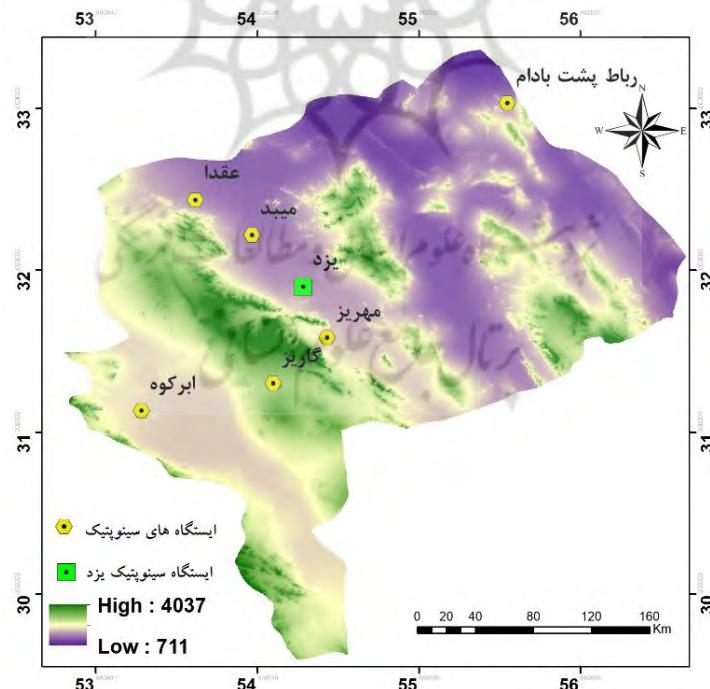
از سری مدل‌های CMIP5 بررسی کردند. نتایج این مطالعه نشان داد دما $0/17^{\circ}\text{C}$ تا 2°C درجه سانتی‌گراد و بارندگی به مقدار 3 mm درصد در دوره آتی ($2011-2035$) نسبت به دوره مشاهداتی ($1983-2005$) افزایش خواهد داشت. افزایش دما و بارندگی سبب افزایش 9.7% درصدی رواناب در آینده خواهد شد. آقاخانی افشار و همکاران (۱۳۹۵) پارامترهای اقلیمی بارندگی و دمای متوسط را براساس 14 مدل مستخرج از گزارش ارزیابی پنجم در حوضه آبخیر کشف‌رود ارزیابی کردند. از میان مدل‌های انتخابی، چهار مدل GFDL-ESM2G، MIROC-ESM، IPSL-CM5A-MR، NorESM1-M، براساس معیارهای ارزیابی، همیستگی بیشتری با داده‌های مشاهداتی در دوره پایه $1992-2005$ داشتند. نتایج مدل‌سازی پارامترهای بارندگی و دما برای دوره آینده نشان داد مؤلفه بارندگی دارای روند کاهشی و افزایشی متغیری است. همچنین، دمای متوسط روند افزایشی معنی‌داری دارد؛ به‌طوری‌که دمای متوسط حوضه بین 0.56°C تا 3.3°C درجه سانتی‌گراد افزایش و بارندگی 10.7% درصد کاهش داشته است. نورین‌محمد و همکاران (۲۰۱۵) انواع مدل‌های CMIP5 تحت سناریوهای RCP4.5 و RCP8.5 را برای شبیه‌سازی تأثیرات تغییر اقلیم بر روی رژیم جريان در حوضه دریاچه دشت چم به کار بردند. نتایج این بررسی نشان داد فقط پنج مدل از مدل‌های انتخابی روند معنی‌داری برای داده‌های بارندگی به‌خوبی نشان می‌دهند؛ درحالی‌که مقدار این روند قابل مقایسه با داده‌های مشاهداتی نیست. ژاس و همکاران (۲۰۱۶) حساسیت مدل‌های ارزیابی گزارش چهارم (AR4) و پنجم (AR5) را در نمایش تغییرات متوسط سالانه بارندگی در سه منطقه با سه اقلیم متفاوت در شمال بزریل برای دوره آماری $1979-2000$ براساس داده‌های CMAP مقایسه کردند. مدل‌های استفاده شده در این بررسی نمایانگر خوبی از چرخه سالانه بارندگی بود. با وجود این، نتایج حاصل از ضریب تحلیل همیستگی و میانگین خطای مطلق نشان داد خروجی هر دو گزارش خطای بزرگی را تولید می‌کنند. المزروعی و همکاران (۲۰۱۷) عدم قطعیت تغییرات دما و بارندگی شبیه‌سازی شده به وسیله مدل‌های گزارش ارزیابی پنجم تحت سناریوهای RCP4.5 و RCP8.5 را در عربستان بررسی کردند. نتایج این بررسی نشان داد بارندگی در برخی نقاط عربستان روند افزایشی و در برخی دیگر روند کاهشی خواهد داشت؛ درحالی‌که دما در کل منطقه روند افزایشی دارد. پنایک و همکاران (۲۰۱۷) بارش و دمای سالانه به وسیله سری مدل‌های CMIP5 تحت سناریوهای RCP4.5 و RCP8.5 را در کشورهای BIMSTEC در دوره $1901-2000$ تا 3100 پیش‌بینی کردند. نتایج نشان داد چهار مدل از شش مدل انتخابی بارندگی در برخی کشورها روند افزایشی و در برخی دیگر روند کاهشی خواهد داشت. در زمینه دما، تمام مدل‌ها روند افزایشی را در آینده برای کل منطقه مطالعاتی پیش‌بینی کردند. میزان افزایش برای هر دو پارامتر دما و بارندگی تحت سناریوی RCP8.5 بیشتر از RCP4.5 است.

همان‌طور که اشاره شد، تاکنون بیشتر مطالعات در زمینه مدل‌سازی تغییر اقلیم بر اساس داده‌های گزارش چهارم انجام شده است. بنابراین، اجرای مطالعات و بهروزرسانی آن با داده‌های CMIP5 برای کاهش عدم قطعیت مدل‌سازی تغییر اقلیم دهه‌های آتی امری ضروری است. بنابراین، در این مطالعه با استفاده از داده‌های گزارش پنجم به مدل‌سازی پارامترهای اقلیمی دمای متوسط، بارندگی، و سرعت باد حداکثر در استان یزد پرداخته می‌شود. تاکنون مطالعه‌ای به وسیله مدل‌های گزارش پنجم در منطقه مطالعاتی انجام نگرفته است؛ به‌طوری‌که همه مطالعات انجام شده براساس گزارش چهارم ارزیابی و فقط برای پارامترهای بارندگی و دماست (دستورانی و همکاران، ۲۰۱۱؛ بزرگری و ملکی‌نژاد، ۱۳۹۵). بدین منظور، پارامترهای یادشده بر اساس دوره پایه $1961-2005$ مدل‌سازی شده و روند تغییرات اقلیمی آینده طی یک دوره 95 ساله از 2006 تا 2100 شبیه‌سازی خواهد شد. با توجه به اینکه منطقه مطالعاتی از اقلیم خشک

برخوردار است، بررسی تغییرات پارامترهای باد، دما، و بارش در این منطقه اهمیت زیادی در مطالعات اقلیمی دارد. بررسی تغییرات سرعت حداکثر باد در این منطقه، که از مناطق بادخیز کشور بوده و هرساله تحت تأثیر طوفان‌های گرد و غبار است، در مطالعات مربوط به گرد و غبار و فرسایش بادی در آینده می‌تواند از اهمیت بسزایی برخوردار باشد.

مواد و روش‌ها منطقه مطالعاتی

محدوده مطالعاتی استان یزد با عرض جغرافیایی ۲۹ درجه و ۵۲ دقیقه تا ۳۳ درجه و ۲۷ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۲ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۵۶ درجه و ۳۷ دقیقه شرقی و مساحت تقریبی ۱۳۱۵۷۵ کیلومتر مربع است (شکل ۱). این استان دارای اقلیم خشک و فراخشک و از استان‌های کم‌بارش کشور است. متوسط بارندگی در این منطقه برای دوره آماری ۳۰ ساله (۱۹۵۲ - ۲۰۱۴) ۵۷ میلی‌متر، متوسط دمای میانگین ۱۹/۵۸ درجه سانتی‌گراد، حداکثر دمای بیشینه در گرم‌ترین ماه سال ۴۵/۶ درجه سانتی‌گراد، حداقل دمای کمینه در سردترین ماه سال ۱۶ - درجه سانتی‌گراد، و حداکثر سرعت باد تا ۳۳ متر بر ثانیه است. براساس مطالعه نگارش و همکاران (۱۳۹۰)، میانگین بارندگی در منطقه مطالعاتی طی دوره آماری ۵۰ ساله (۱۹۶۵ - ۲۰۰۵) ۷/۵ درصد کاهش و دمای حداکثر در این دوره نسبت به میانگین ۵۰ ساله ۱ درصد افزایش یافته است. بنابراین، بررسی تغییرات پارامترهای اقلیمی در این منطقه به وسیله مدل‌های تغییر اقلیم، که نسبت به تحلیل‌های ساده آماری از دقت بسیاری برخوردارند، اهمیت زیادی دارد. در شکل ۱ منطقه مطالعاتی همراه موقعیت ایستگاه سینوپتیک یزد به عنوان ایستگاه مورد بررسی در این مطالعه ارائه شده است.

شکل ۱. منطقه مطالعاتی و موقعیت ایستگاه سینوپتیک یزد

مدل گردش کلی^۱(GCM)

همان‌طورکه اشاره شد، مهم‌ترین ابزار برای پیش‌بینی تغییرپذیری متغیرهای اقلیمی در سطح جهانی و قاره‌ای مدل‌های گردش کلی هستند. در این مطالعه از نسل دوم مدل کانادایی سیستم زمین یا^۲ CanESM2، که توسط CCCma^۳ ارائه شده، استفاده شد. مدل CanESM2 نسخه ارتقا یافته از مدل‌های گردش کلی است که به آن‌ها مدل‌های سامانه زمین (ESM) گفته می‌شود. مدل CanESM2 تنها مدلی است که دارای داده‌های روزانه قابل کاربرد برای SDSM است؛ خود دارند. در حال حاضر، مدل CanESM2 در عین حال، امکان ریزمقیاس‌نمایی داده‌های سایر مدل‌های گردش کلی با تبدیل آن‌ها به آنومالی و نرمال‌سازی آن‌ها وجود دارد. مدل CanESM2 دارای سه سناریو است: RCP2.6، RCP4.5، RCP8.5 و RCPP2.6. همان‌طورکه در بخش مقدمه ذکر شد، سناریوی RCP2.6 دارای کمترین میزان افزایش گازهای گلخانه و واداشت تابشی ناشی از آن است. مطابق این سناریو، واداشت تابشی در اواسط دوره به حدود ۳۰.۱ رسیده و سپس کاهش یافته است و به ۲۶ وات بر متر مربع در سال ۲۱۰۰ خواهد رسید. میزان انتشار گازهای گلخانه بر طبق سناریوی RCP4.5 حد واسط دو سناریوی دیگر است؛ به طوری که این سناریو تحت عنوان سناریوی تثبیت شناخته شده است (تماسون و همکاران، ۲۰۱۱). سناریوی RCP8.5 که آخرین سناریوی گزارش ارزیابی پنجم است، دارای بیشترین میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای است. خروجی‌های مدل CanESM2 برای دوره پایه از ۱۹۶۱ تا ۲۰۰۵ و در دوره آینده از ۲۰۰۶ تا ۲۱۰۰ است (IPCC, 2014).

جدول ۱. خصوصیات مدل CanESM2

سناریوهای شبیه‌سازی	دوره شبیه‌سازی تاریخی / آینده	قدرت تفکیک اقیانوسی (درجه)	قدرت تفکیک اتمسفری (درجه)	مدل
RCP2.6, RCP4.5, RCP8.5	۲۱۰۰-۲۰۰۶/۲۰۰۵-۱۸۵۰	۰.۹۴*۱.۴۱	۲.۸۱*۲.۸۱	CanESM2

داده‌های مورد استفاده

برای مدل‌سازی متغیرهای اقلیمی توسط مدل CanESM2 از سه نوع ورودی استفاده می‌شود. این ورودی‌ها شامل داده‌های روزانه بارندگی، دمای متوسط، و سرعت باد حداکثر ایستگاه سینوپتیک، داده‌های بازتحلیل شده جو (NCEP)^۴، و داده‌های مدل CanESM2 می‌باشند. داده‌های روزانه مشاهداتی تحت عنوان پیش‌بینی شونده، داده‌های بازتحلیل شده جو تحت عنوان پیش‌بینی کننده مشاهداتی، و داده‌های مدل گردش کلی جو تحت عنوان پیش‌بینی کننده بزرگ‌مقیاس نام‌گذاری می‌شوند. داده‌های پیش‌بینی کننده مشاهداتی و بزرگ‌مقیاس شامل ۲۶ متغیرند که در دو دوره پایه ۱۹۶۱-۲۰۰۵ و دوره آینده ۲۰۰۶-۲۱۰۰ موجودند.

ریزمقیاس‌نمایی آماری توسط SDSM

همان‌طورکه اشاره شد، خروجی مدل‌های گردش کلی جو به علت بزرگ‌مقیاس‌بودن یا، به بیان دیگر، تفکیک مکانی بالا، قابل استفاده در مقیاس منطقه‌ای یا محلی نیستند. بدین منظور، لازم است رابطه کمی بین متغیرهای بزرگ‌مقیاس/

1. General Circulation Model

2. Canadian Earth System Model(second generation)

3. Canadian Center for Climate Modeling and Analysis

4. National Center for Environmental Prediction

مدل گردش کلی جو، و متغیرهای مشاهداتی کوچک مقیاس (محلى / منطقه‌ای) ایجاد شود (ولیبای و همکاران، ۲۰۰۶: ۲۱۵). این رابطه به شکل رابطه ۱ خواهد بود (دیبیک و کلیبالي، ۲۰۰۵: ۱۵۰):

$$Y = f(x) \quad (1)$$

در این رابطه، Y متغیر پیش‌بینی‌کننده، X متغیر پیش‌بینی‌شونده، و f تابع انتقال است که به صورت تجربی از داده‌های مشاهداتی به دست می‌آید. در این مطالعه از SDSM5.2 برای ریزمقیاس‌نمایی داده‌های بارندگی، دما، و سرعت باد استفاده شد. SDSM ابزاری است که ولیبای و همکاران (۲۰۰۲) برای ارزیابی تأثیرات تغییر اقلیم منطقه‌ای / محلى با استفاده از تکنیک ریزمقیاس‌نمایی آماری ارائه کرده‌اند. این روش دارای چهار بخش اصلی است که شامل تعیین متغیرهای پیش‌بینی‌کننده NCEP، واسنجی مدل، صحبت‌سنجدی مدل، تولید سناريو، و شبیه‌سازی برای دوره آینده است.

انتخاب متغیرهای پیش‌بینی‌کننده مشاهداتی (NCEP)

برای مدل‌سازی داده‌های روزانه اقلیمی به تعیین متغیرهایی از NCEP نیاز است که ارتباط منطقی و مناسبی با پارامترهای اقلیمی انتخابی دارند. درواقع، خروجی مدل SDSM وابسته به انتخاب مناسب متغیرهای NCEP است. انتخاب مناسب‌ترین متغیر SDSM در مدل NCEP بر اساس ضریب تبیین (R^2)، ضریب همبستگی جزئی، و نمودار پراکنش متغیرهای NCEP در مقابل متغیر مشاهداتی انجام می‌گیرد.

واسنجی مدل

واسنجی مدل برای تعیین ضرایب معادله حاصل از ارتباط متغیرهای NCEP و مشاهداتی انجام می‌گیرد. بدین منظور، ۷۰ درصد از داده‌های مشاهداتی برای تعیین این ضرایب درنظر گرفته می‌شود. در این مرحله، به تعیین دو فاکتور تورم واریانس^۱ و تصحیح اریبی^۲ نیاز است. با تغییر این فاکتورها، دقت برآورد مدل افزایش خواهد یافت. فاکتور تورم واریانس مقدار واریانس داده‌های ریزمقیاس شده را کنترل می‌کند. فاکتور تصحیح اریبی تخمین بیش از حد یا پایین میانگین فرایندهای شرطی (بارندگی و سرعت باد) توسط مدل SDSM را جبران می‌کند (فیسهها و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۰). مقدار پیش‌فرض فاکتور واریانس در مدل SDSM ۱۲ است که تقریباً واریانس نرمال را ایجاد می‌کند. مقدار پیش‌فرض فاکتور تصحیح اریبی ۱ است که بیانگر عدم تصحیح اریبی است. در این مطالعه مقادیر هر دو فاکتور چندین مرتبه تنظیم شد تا اینکه بهترین تطابق بین داده‌های مشاهداتی و مدل‌سازی برقرار شود.

صحبت‌سنجدی مدل

مرحله صحبت‌سنجدی برای ۳۰ درصد باقی‌مانده داده‌های مشاهداتی جهت ارزیابی کارایی مدل انجام می‌گیرد. صحبت‌سنجدی بر اساس خروجی مرحله قبل یا به عبارت دیگر توسط ضرایب معادلات حاصل از ارتباط متغیرهای NCEP و داده‌های مشاهداتی انجام می‌شود. به منظور ارزیابی مدل مشخصه‌های آماری (میانگین، مقادیر حداقل و حداقل)، داده‌های مشاهداتی و داده‌های ریزمقیاس شده توسط مدل استخراج و مقایسه بین دو سری انجام می‌شود. در صورت عدم تطابق بین دو سری مشاهداتی و مدل‌سازی شده، مقادیر فاکتور واریانس و تصحیح اریبی تعدیل یا افزایش داده خواهد شد.

1. Variance Inflation
2. Bias correction

ارزیابی و تعیین عدم قطعیت مدل

کارایی مدل گزارش پنجم توسط معیارهای ارزیابی ضریب تبیین (R^2)، درصد ضریب اریبی (PBIAS)، ضریب ناش-ساتکلیف (NSE)، جذر نسبت استاندارد (RSR)، و مجدور مربعات خطای نرمال شده (NRMSE) بررسی می‌شود. در این رابطه‌ها، x_{obs} و y_{mod} به ترتیب مقادیر داده‌های مشاهداتی و مدل‌سازی شده است (آقاخانی افشار و همکاران، ۱۳۹۵).

$$PBIAS = \frac{\sum_{t=1}^T (x_{obs} - y_{mod})}{\sum_{t=1}^T x_{obs}} * 100 \quad (2)$$

$$NSE = 1 - \frac{\sum_{t=1}^T (x_{obs} - y_{mod})^2}{\sum_{t=1}^T (x_{obs} - \bar{x}_{obs})^2} \quad (3)$$

$$RSR = \frac{\sqrt{\sum_{t=1}^T (x_{obs} - y_{mod})^2}}{\sqrt{\sum_{t=1}^T (x_{obs} - \bar{x}_{obs})^2}} \quad (4)$$

$$R^2 = \left[\frac{\sum_{t=1}^T (x_{obs} - \bar{x}_{obs})(y_{mod} - \bar{y}_{mod})}{\sqrt{(\sum_{t=1}^T (x_{obs} - \bar{x}_{obs}))^2 (\sum_{t=1}^T (y_{mod} - \bar{y}_{mod}))^2}} \right]^2 \quad (5)$$

$$NRMSE = \frac{RMSE}{x_{obs,max} - x_{obs,min}} \quad (6)$$

تولید سناریو و شبیه‌سازی

پس از ارزیابی مدل، از ضرایب معادله‌ای که در مرحله واسنجی تعیین شده‌اند برای تولید سناریو و شبیه‌سازی آینده استفاده می‌شود. در این مرحله برای تولید داده از متغیرهای پیش‌بینی کننده بزرگ‌مقیاس یا مدل CanESM2 استفاده می‌شود. همان‌طور که اشاره شد، مدل CanESM2 دارای سه سناریو است: RCP2.6، RCP4.5، و RCP8.5. در این مرحله، داده‌های روزانه بارندگی، دما، و حداکثر سرعت باد توسط این سه سناریو برای دوره ۲۰۰۶–۲۱۰۰ شبیه‌سازی می‌شود.

یافته‌های پژوهش

تعیین متغیرهای پیش‌بینی کننده مشاهداتی

با توجه به اینکه مدل‌سازی توسط مدل تغییر اقلیم به دوره آماری بلندمدت نیاز دارد، فقط ایستگاه سینوپتیک یزد (۱۹۶۱) – (۲۰۱۵) در استان دارای دوره آماری قابل قبول برای ورود به مدل SDSM است. پس از بررسی و کنترل کیفیت داده‌های مشاهداتی، متغیرهای پیش‌بینی کننده NCEP، که دارای بیشترین همبستگی با هریک از داده‌های مشاهداتی بودند، انتخاب شدند. تعداد متغیرهای همبسته NCEP با داده‌های مشاهداتی به طول دوره آماری و نوع فرایند (شرطی و غیرشرطی) بستگی دارد. بدین صورت که هرچه طول دوره آماری بلندتر و متغیر پیوسته (فرایند غیرشرطی) باشد، تعداد متغیرهای همبسته کمتر می‌شود و فرایند مدل‌سازی با دقت بیشتری انجام خواهد شد. بر این اساس، تعداد متغیرهای NCEP برای پارامتر دما به عنوان یک متغیر پیوسته نسبت به بارندگی و سرعت باد، که به دلیل دارای بودن مقادیر صفر

متغیری گسسته محسوب می‌شوند، کمتر است (جدول ۲). در جدول ۲ متغیرهای پیش‌بینی کننده جهت مدل‌سازی برای هریک از پارامترهای اقلیمی ایستگاه مطالعاتی درج شده است.

جدول ۲. متغیرهای پیش‌بینی کننده NCEP در ایستگاه یزد

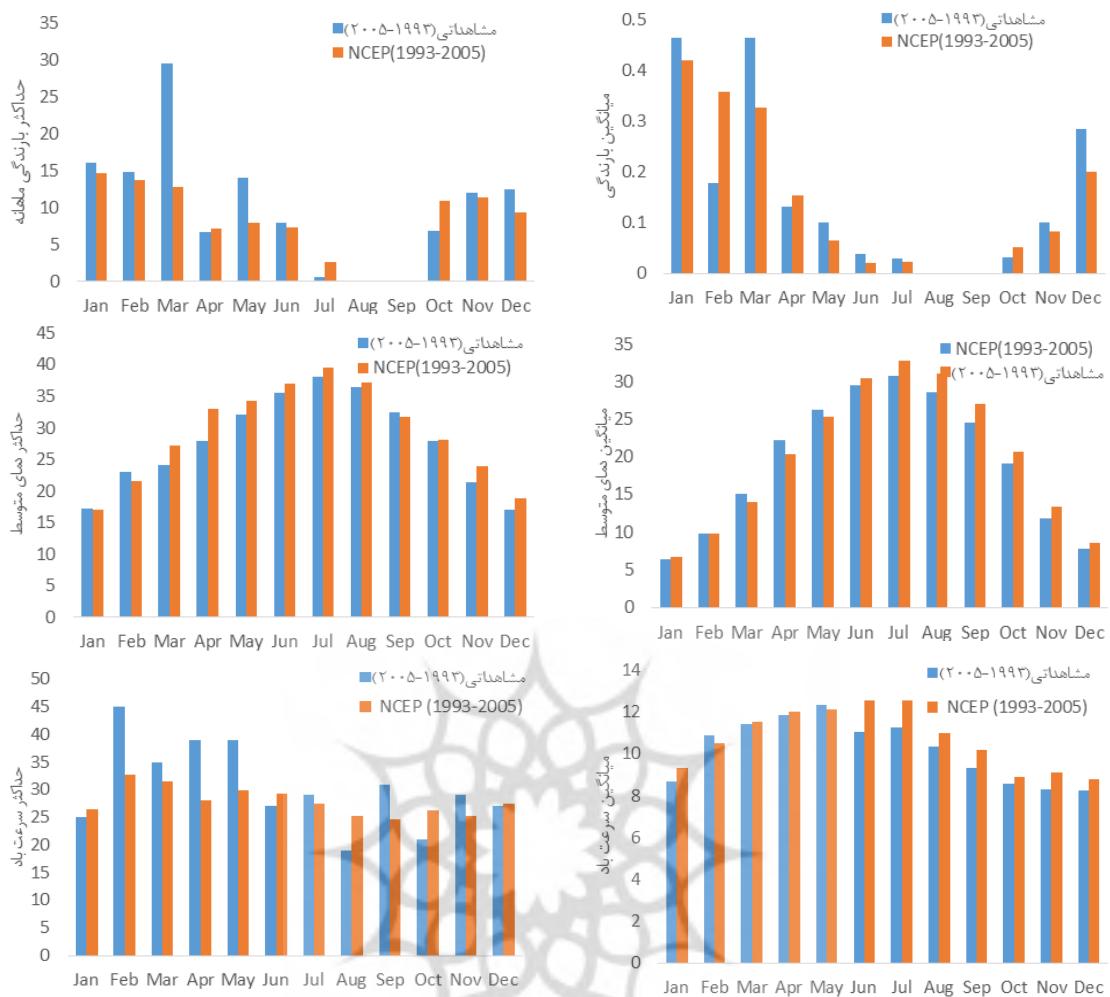
معنی داری	سطح	ضریب همبستگی	متغیر NCEP	داده مشاهداتی
.۰۰۴	.۰۲۱	ارتفاع ژئوپتانسیل سطح ۵۰ هکتوپاسکال	ncepp500gl	
.۰۰۴	.۰۲۳	بارندگی تجمی	nceprrcpgl	بارندگی
.۰۰۵	.۰۱۵	رطوبت ویژه سطح ۸۵۰ هکتوپاسکال	nceps850gl	
.۰۰۵	.۰۱۸	رطوبت ویژه سطحی	ncepshumgl	
.۰۰۰	.۰۹۶	دمای سطح در ارتفاع ۲ متری	ncepptempgl	دما
.۰۰۳۵	-۰.۰۲۷	فشار متوسط سطح دریا	ncepmslpgl	
.۰۰۳	.۰۳۸	سرعت باد سطح ۱۰۰۰ هکتوپاسکال	ncepp1-fgl	
.۰۰۵	.۰۱۵	سرعت ناحیه‌ای سطح ۱۰۰۰ هکتوپاسکال	ncepp1-ugl	
.۰۰۴	.۰۲۶	سرعت نصف‌نهاری سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال	ncepp5-vgl	
.۰۰۴۵	-۰.۰۲	ارتفاع ژئوپتانسیل سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال	ncepp500gl	باد
.۰۰۳۴	.۰۳۳	سرعت باد سطح ۸۵۰ هکتوپاسکال	ncepp8-fgl	
.۰۰۳۱	-۰.۰۳	ارتفاع ژئوپتانسیل ۸۵۰ هکتوپاسکال	ncepp850-gl	
.۰۰۴	.۰۲۲	رطوبت ویژه سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال	nceps500gl	

واسنجی و صحت‌سننجی مدل

واسنجی مدل با استفاده از ۷۰ درصد داده‌های مشاهداتی در دوره آماری ۱۹۶۱ - ۱۹۹۲ به منظور تعیین ضرایب معادله جهت مدل‌سازی برای داده‌های بارندگی، دما، و سرعت باد انجام گرفت. ضرایب به دست آمده در مرحله واسنجی برای ۳۰ درصد باقی‌مانده داده‌ها (۱۹۹۳ - ۲۰۰۵) جهت صحت‌سننجی مدل استفاده شد. در این مرحله جهت افزایش دقت مدل مقادیر مختلف فاکتورهای تورم واریانس برای هر سه پارامتر (بارندگی، دما، و سرعت باد) و تصحیح اربیی برای بارندگی و سرعت باد انتخاب شد؛ بر اساس نتایج حاصل از صحت‌سننجی مدل، مناسب‌ترین مقدار برای هر فاکتور براساس مقایسه‌های آماری تعیین شد. در جدول ۳ مقادیر فاکتورهای تورم واریانس و تصحیح اربیی برای پارامترهای اقلیمی ایستگاه مطالعاتی ارائه شده است. در شکل ۲ کارایی مدل SDSM بر اساس مقایسه نتایج حاصل از صحت‌سننجی و داده‌های مشاهداتی در دوره آماری ۱۹۹۳ - ۲۰۰۵ نشان داده شده است. همان‌طور که مشخص است، کارایی مدل در ریزمقیاس‌نمایی دما متوسط در مقایسه با بارندگی و سرعت باد بالاتر است. دلیل این امر پیوسته بودن پارامتر دما و فقدان مقادیر صفر است.

جدول ۳. مقادیر تورم واریانس و تصحیح اربیی در ایستگاه محدوده مطالعاتی

ایستگاه	تصحیح اربیی	تورم واریانس	تصحیح اربیی	تورم واریانس	سرعت باد	دارندگی	دما
یزد	۱	۱۰	۱	۱۰	۰.۰۱	۰.۰۱	۰.۰۱

شکل ۲. ارزیابی کارایی مدل SDSM در مرحله صحبت‌سنگی داده‌های بارندگی (mm)، دمای متوسط (C)، و حداکثر سرعت باد (m/s) در دوره ۱۹۹۳-۲۰۰۵ در دوره ۱۹۹۳-۲۰۰۵

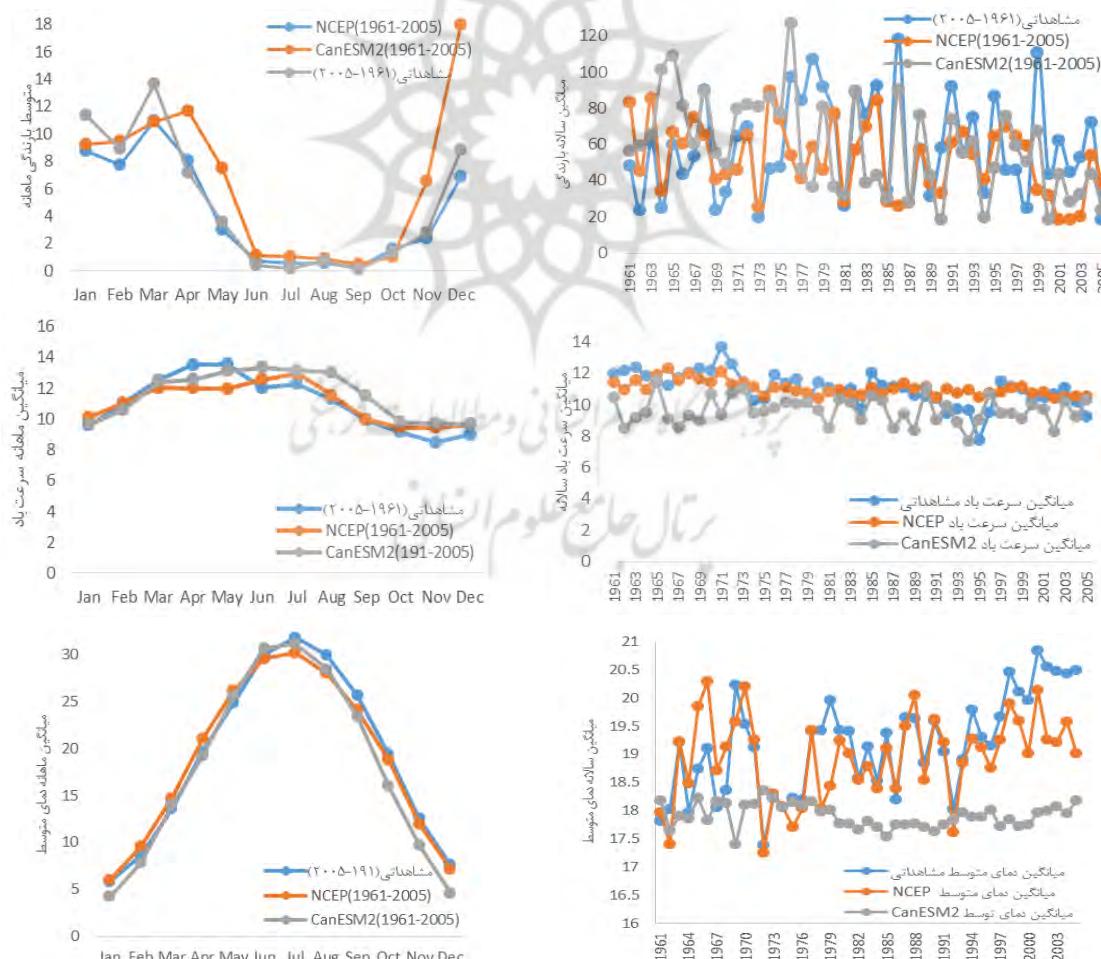
ارزیابی کارایی و عدم قطعیت مدل

معیارهای آماری ضریب ناش-ساتکلیف، مجدد مریعات خطای نرمال شده، ضریب تبیین، درصد اریبی، و جذر نسبت استاندارد برای ارزیابی مقادیر ریزمقیاس‌نمایی شده پارامترهای بارندگی، دمای متوسط، و سرعت باد حداکثر توسط متغیرهای پیش‌بینی‌کننده مشاهداتی (NCEP) و بزرگ‌مقیاس (مدل CanESM2) در دوره آماری ۱۹۶۱-۲۰۰۵ محاسبه شد (جدول ۴). نتایج حاصل نشان داد مقادیر ضریب ناش-ساتکلیف، مجدد مریعات خطای نرمال شده، ضریب تبیین، درصد اریبی، جذر نسبت استاندارد، و ضریب همبستگی پیرسون برای دمای متوسط به ترتیب ۰،۰۹۶، ۰،۰۹۴، ۰،۰۹۳، ۰،۰۹۲، و ۰،۰۹۷ بر اساس داده‌های ریزمقیاس‌شده توسط متغیر پیش‌بینی‌کننده بزرگ‌مقیاس NCEP و CanESM2 (مدل) بوده، که از مقدار قابل قبولی برخوردار است. معیارهای ارزیابی بارندگی و سرعت باد نسبت به دمای متوسط از مقادیر کمتری برخوردار است؛ دلیل آن را می‌توان نرمال‌بودن داده بارندگی و سرعت باد به سبب وجود مقادیر صفر ذکر کرد (جدول ۴). مقادیر ضریب تبیین نشان می‌دهد فقط ۲۵ درصد واریانس داده‌های بارندگی توسط متغیرهای پیش‌بینی‌کننده مشاهداتی و ۲۱ درصد واریانس داده‌ها توسط متغیرهای پیش‌بینی‌کننده بزرگ‌مقیاس تبیین می‌شود. همین‌طور در مورد داده‌های سرعت باد حداکثر فقط ۴۱ درصد واریانس داده‌های سرعت باد توسط متغیرهای

پیش‌بینی کننده مشاهداتی و درصد توسط متغیرهای پیش‌بینی کننده بزرگ مقیاس تبیین می‌شوند. همان‌طور که از نتایج حاصل مشخص است، کارایی مدل برای داده سرعت باد نسبت به بارندگی بالاتر است؛ دلیل آن می‌تواند وجود مقادیر صفر کمتر در سری باشد. به طور کلی، بر اساس معیارهای ارزیابی، مدل CanESM2 در منطقه مطالعاتی برای شبیه‌سازی دمای متوسط مناسب است؛ در حالی که برای شبیه‌سازی بارندگی و سرعت باد کارایی مناسبی ندارد. شکل ۳ نیز مقادیر مدل سازی شده و مشاهداتی برای هر سه پارامتر بارندگی، سرعت خداکثرباد و دمای متوسط را به ترتیب نشان می‌دهد.

جدول ۴. ارزیابی مقادیر ریزمقیاس‌شده توسط متغیرهای پیش‌بینی کننده NCEP و مدل CanESM2 در دوره آماری ۱۹۶۱-۲۰۰۵

پارامتر	پیش‌بینی کننده	NSE	NRMSE	R^2	PBIAS	RSR	ضریب همبستگی پیرسون
بارندگی	NCEP	۰/۲	۰/۱۶	۰/۲۵	۱۲/۷۵	۰/۸۹	۰/۵
	CanESM2	۰/۰۵	۰/۱۸	۰/۲۱	۰/۴۵	۰/۹۷	۰/۴۶
دما متوسط	NCEP	۰/۹۶	۰/۰۴	۰/۹۴	۱/۶۳	۰/۱۸	۰/۹۷
	CanESM2	۰/۸۸	۰/۰۷	۰/۸۸	۶/۸	۰/۳۳	۰/۹۴
سرعت باد	NCEP	۰/۴۱	۰/۰۲	۰/۴۱	-۰/۳۲	۰/۷۷	۰/۶۴
	CanESM2	۰/۲۰	۰/۰۳	۰/۲۹	-۴/۶	۰/۷۷	۰/۵۴

شکل ۳. مقایسه مقادیر ریزمقیاس‌شده توسط متغیرهای پیش‌بینی کننده (CanESM2 و مدل NCEP) و داده‌های مشاهداتی بارندگی، سرعت باد، و دمای متوسط در دوره آماری ۱۹۶۱-۲۰۰۵

همان‌طور که از مقایسه مقادیر مدل‌سازی شده توسط متغیرهای پیش‌بینی کننده مشاهداتی و بزرگ‌مقیاس مشخص است (جدول ۴، شکل ۳)، داده‌های مشاهداتی و داده‌های حاصل از ریز-مقیاس‌نمایی توسط متغیرهای NCEP همبستگی بیشتری نسبت به داده‌های حاصل از مدل گردش کلی جو دارند که دلیل آن بزرگ‌تری‌بودن تفکیک مکانی متغیرهای مدل است.

تولید سناریو و شبیه‌سازی

پس از مدل‌سازی پارامترهای اقلیمی در دوره آماری پایه (۱۹۶۱-۲۰۰۵) و ارزیابی کارایی مدل، به شبیه‌سازی هر یک از پارامترها در دوره آینده (۲۰۰۶-۲۱۰۰) تحت سناریوهای RCP2.6، RCP4.5 و RCP8.5 اقدام شد. جهت بررسی روند تغییرات پارامترهای اقلیمی در دوره آینده نسبت به دوره پایه آزمون روند من-کنдал برای سری‌های حاصل از مدل CanESM2 و مشاهداتی انجام شد. بر اساس نتایج آزمون من-کنдал، داده‌های بارندگی مشاهداتی و مدل‌سازی شده تحت دو سناریوی RCP2.6 و RCP8.5 دارای روند معنی‌داری نیست. درحالی‌که داده‌های تولیدشده توسط سناریوی RCP4.5 روند معنی‌دار کاهشی را نشان می‌دهد. دلیل اختلاف نتایج حاصل از مدل‌سازی سناریوهای RCP برای بارندگی را می‌توان ماهیت مدل‌های سری CMIP5 بیان کرد (لیو و همکاران، ۲۰۱۴؛ مهران و همکاران، ۲۰۱۴). نتایج آزمون من-کنдал دمای متوسط نشان داد سری‌های مدل‌سازی شده توسط سناریوهای RCP و همچنین داده‌های مشاهداتی از روند افزایشی معنی‌داری برخوردارند. این روند افزایشی دما در دوره پایه نسبت به آینده نشان از وجود فرایند تغییر اقلیم در منطقه مطالعاتی است. همچنین، آزمون روند سرعت باد حداکثر نشان داد داده‌های مشاهداتی و مدل‌سازی شده توسط سناریوهای RCP2.6 و RCP4.5 دارای روند کاهشی معنی‌دار است؛ درحالی‌که داده‌های تولیدشده بر اساس سناریوی RCP8.5 دارای روند افزایشی است. جدول ۵ نتایج آزمون من-کنдал را برای هر سه پارامتر اقلیمی در دوره مشاهداتی و آینده نشان می‌دهد. همچنین، درصد تغییرات میانگین سالانه سری‌های مدل‌سازی شده تحت سناریوهای RCP نسبت به مقادیر مشاهداتی تعیین شد. بر این اساس، میانگین بارندگی طبق سناریوهای RCP2.6 و RCP8.5 به ترتیب ۶۲/۲۸ و ۶۹ میلی‌متر خواهد بود که نسبت به دوره مشاهداتی به ترتیب ۹/۱۸ و ۱۷/۲ درصد افزایش دارد. میانگین بارندگی بر اساس سناریوی RCP4.5 به ترتیب ۵۸/۳۹ میلی‌متر است که نسبت به دوره مشاهداتی به ترتیب ۰/۸۱ درصد کاهش خواهد داشت. میانگین سالانه دمای متوسط طبق سناریوهای RCP2.6، RCP4.5 و RCP8.5 به ترتیب ۲۱/۰۳، ۲۰/۵۹ و ۲۱/۰ درجه سانتی‌گراد خواهد بود که نسبت به دوره مشاهداتی به ترتیب ۴/۵، ۶/۷ و ۱۲/۸ درصد افزایش دارد. همچنین، میانگین سرعت باد مدل‌سازی شده توسط سناریوهای RCP4.5، RCP2.6 و RCP8.5 به ترتیب ۱۱/۵۷، ۱۱/۵۱ و ۱۱/۶۱ متر بر ثانیه است که نسبت به دوره مشاهداتی ۴/۴، ۴/۹ و ۴/۲۵ درصد افزایش خواهد داشت (جدول ۶).

جدول ۵. نتایج آزمون روند من-کنдал داده‌های مشاهداتی (۱۹۶۱-۲۰۰۵) و مدل‌سازی شده تحت سناریوهای RCP (۲۰۰۶-۲۱۰۰)

پارامتر اقلیمی	آماره Z	P-value
بارندگی	مشاهداتی	۰/۳۷
	RCP2.6	۰/۴۲
	RCP4.5	۰/۰۲
	RCP8.5	۰/۸۳
سرعت باد	مشاهداتی	۰/۰۰۶
	RCP2.6	۰/۰۱۸
	RCP4.5	۰/۰۲۳
	RCP8.5	۰/۰۱
دما متوسط	مشاهداتی	۰/۰۰۵
	RCP2.6	۰/۰۰۴
	RCP4.5	۰/۰۰۶
	RCP8.5	۰/۰۰۲

جدول ۶. درصد تغییرات پارامترهای بارندگی، دما، و سرعت باد در دوره آینده نسبت به دوره تاریخی

پارامتر اقلیمی	درصد تغییرات	میانگین سالانه	مشاهداتی
		۵۸,۸۷	مشاهداتی
		۶۴,۲۸	RCP2.6
		۵۸,۳۹	RCP4.5
		۶۹	RCP8.5
		۱۱,۰۲	مشاهداتی
		۱۱,۵۷	RCP2.6
		۱۱,۵۱	RCP4.5
		۱۱,۶۱	RCP8.5
		۱۹,۷	مشاهداتی
		۲۰,۵۹	RCP2.6
		۲۱,۰۳	RCP4.5
		۲۲,۱۰	RCP8.5

نتیجه‌گیری

در این مطالعه برای بررسی تغییرات پارامترهای اقلیمی در مناطق خشک، که نسبت به تغییر اقلیم حساسیت بیشتری نشان می‌دهند، از مدل گزارش ارزیابی پنجم استفاده شد. مدل‌های گزارش پنجم از وضوح بیشتری نسبت به گزارش‌های قبلی برخوردارند. بنابراین، کاربرد این مدل‌ها در مناطق خشک، که نسبت به تغییرات اقلیمی حساسیت بیشتری نشان می‌دهند، ضروری است. بر اساس تعریفی که از تغییر اقلیم توسط IPCC ارائه شده است، منطقه مطالعاتی طبق نتایج بهدست آمده از مدل CanESM2 و ریزمقیاس‌نمایی توسط روش SDSM از این پدیده مستثنی نیست. مدل روند معنی‌دار افزایش دمای متوسط را در دوره آتی تحت سه سناریوی RCP پیش‌بینی کرد که نتایج حاصل با نتایج آفاخانی افسار و همکاران (۱۳۹۵) مطابقت دارد. بر این اساس، به طور میانگین، دمای متوسط در منطقه مطالعاتی ۱,۵۴ درجه سانتی‌گراد افزایش خواهد داشت. طبق سناریوی RCP2.6 دمای متوسط ۴/۵، طبق سناریوی RCP4.5 دمای متوسط ۶/۷ و طبق سناریوی RCP8.5 دمای متوسط ۱۲/۱۸ درصد نسبت به دوره پایه افزایش خواهد داشت. برخلاف دما، بارندگی دارای الگوی تغییرات معنی‌داری در منطقه مطالعاتی نیست که با نتایج مطالعات آفاخانی افسار و همکاران (۱۳۹۵) و المزروعی و همکاران (۲۰۱۷) مطابقت دارد. بر اساس نتایج حاصل در دوره آماری پایه، بارندگی در منطقه از روند خاصی تبعیت نمی‌کند. همچنین، طبق داده‌های مدل‌سازی شده توسط مدل CanESM2 تحت سناریوهای RCP2.6 و RCP8.5 بارندگی در دوره آینده افزایش خواهد داشت. در حالی که تحت سناریوی RCP4.5 بارندگی کاهش می‌یابد. به‌طورکلی، بر اساس نتایج حاصل از سناریوهای RCP، میانگین بارندگی در دوره آینده نسبت به پایه ۴/۸ میلی‌متر افزایش خواهد داشت که با مطالعات آیزن و همکاران (۲۰۰۱) و فری و اسمیت (۲۰۰۳) مطابقت دارد. لذا، نتایج حاصل دور از انتظار نیست. سرعت باد حداقل بر اساس پیش‌بینی‌های مدل به طور میانگین ۰/۵۳ متر بر ثانیه نسبت به دوره پایه افزایش خواهد یافت؛ به‌طوری که تحت سناریوی RCP2.6، RCP4.5 درصد، طبق سناریوی RCP4.5، ۴/۴ درصد، و طبق سناریوی RCP8.5، ۵/۵ درصد افزایش را نسبت به داده‌های مشاهداتی خواهد داشت. به‌طورکلی، بر اساس تعاریفی که برای هر سناریو توسط هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم ارائه شده، روند تغییرات داده‌های دمای متوسط و سرعت باد از سناریوی RCP2.6 به سمت RCP8.5 افزوده شده است. نتایج ارزیابی کارایی مدل توسط معیارهای آماری نشان داد مدل در پیش‌بینی پارامتر دمای متوسط به دلیل فقدان مقادیر صفر در سری از قابلیت بالایی برخوردار است؛ در حالی که در مورد

داده‌های سرعت باد و بارندگی به دلیل وجود مقادیر صفر از قابلیت مناسبی در برخی موارد برخوردار نیست. نتایج به دست آمده در این بخش با برخی مطالعات انجام گرفته در این زمینه مطابقت دارد. بر اساس مطالعه فیسه‌ها و همکاران (۲۰۱۲)، مقدار ضریب تبیین (R^2) بین ۰/۱۳ تا ۰/۰۴ و به ترتیب برای بارندگی و دما به دست آمد. همچنین، هاسن و همکاران (۲۰۱۴) مقدار R را برای بارندگی و دما کمتر از ۰/۳ و ۰/۶ به دست آوردند. لیو و همکاران (۲۰۱۱) مقدار R^2 را برای بارندگی و دما به ترتیب ۰/۰۷ و ۰/۹ تعیین کردند. بنابراین، در مقایسه با این یافته‌ها، نتایج ارزیابی مدل این مطالعه می‌تواند یک نتیجه آماری صحیح در نظر گرفته شود.

منابع

- آقاخانی افشار، ا؛ حسن‌زاده، ه؛ بسالتپور، ع؛ پورضا بیلنده، م. (۱۳۹۵). ارزیابی سالیانه مؤلفه‌های اقلیمی حوضه آبخیز کشف‌رود در دوره‌های آتی با استفاده از گزارش پنجم هیئت بین‌الدول تنفس اقلیم، نشریه پژوهش‌های حفاظت آب و خاک، ۲۳(۶): ۲۱۷-۲۳۳.
- احمدوند کهریزی، م. و روحانی، ح. (۱۳۹۵). تأثیرات حفاظتی تبر اقلیم براساس ریزمقیاس‌سازی دمای پیش‌بینی شده در قرن ۲۱ (مطالعه موردی: دو ایستگاه اراز کوسه و نوده در استان گلستان)، *اکوهیدرولوژی*، ۳(۶): ۵۹۷-۶۰۹.
- برزگری، ف. و ملکی‌نژاد، ح. (۱۳۹۵). بررسی و مقایسه تغییرات اقلیمی مناطق دشتی و کوهستانی در دوره ۲۰۱۰ تا ۲۰۳۰ (مطالعه موردی: حوضه آبخیز دشت یزد اردکان)، *فیزیک و زمین*، ۴۲(۱): ۱۷۱-۱۸۲.
- جهان‌بخش اصل، س؛ خورشیددوست، ع؛ عالی‌نژاد، م. و پوراصغر، ف. (۱۳۹۵). تأثیر تغییر اقلیم بر دما و بارش با درنظرگرفتن عدم قطعیت مدل‌ها و سناریوهای اقلیمی، *هیدرولوژی‌مورفو‌لوژی*، ۷: ۱۰۷-۱۲۲.
- صیاحی، ث؛ شهبازی، ع. و خادمی، خ. (۱۳۹۵). پیش‌بینی اثر تغییر اقلیم بر رواناب ماهانه حوضه درآب استفاده از مدل IHACRES، دوفصل نامه علوم مهندسی آب، ۱۵(۷): ۷-۱۸.
- نگارش، ح؛ فلاح، ح. و خسروی، م. (۱۳۹۰). تجزیه و تحلیل ناهنجارهای اقلیمی مؤثر بر فرایند بیابان‌زایی در منطقه خضرآباد یزد، *مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی*، ۳: ۹۴-۷۱.
- Ahmadvand, M. and Rouhani, H. (2016). Climate change protection effects based on downscaling of the predicted temperature in the 21st century (case study: Araz Koseh and Navadeh in Golestan Province), *Ecohydrology*, 3(4): 597-609.
- Alves, JMB.; Vasconcelos Junior, FC.; Chaves, RR.; Silva, EM.; Servain, J.; Costa, AA.; Sombra, SS. and Barbosa, ACB. (2016). Evaluation of the AR4 CMIP3 and the AR5 CMIP5 model and projections for precipitation in Northeast Brazil, *Frontiers in Earth Science*, 4(44): 1-22.
- Aizen, E.M.; Aizen, V.B.; Melack, J.M.; Nakamura, T. and Ohta, T. (2001). Precipitation and atmospheric circulation patterns at mid-latitudes of Asia, *International Journal of Climatology*, 21(5): 535-556.
- Almazroui, M.; Nazrul Islam, M., Saeed, F.; Alkhalfaf, A. and Dambul, R. (2017). Assessing the robustness and uncertainties of projected changes in temperature and precipitation in AR5 Global Climate Models over the Arabian Peninsula, *Atmospheric Research*, 194: 202-213.
- Aghakhani Afshar, A.; Hassanzadeh, Y.; Besalatpour, A. and Pourreza-Bilondi, M. (2017). Annual assessment of Kashafrood watershed basin climate components in future periods by using fifth report of intergovernmental panel on climate change, *Water and Soil Conservation*, 6: 217-233.
- Barzegari, F. and Malekinejad, H. (2016). Prediction and comparison of Climate Changes in Mountainous and Palin Regions During 2010-2030 (Case Study: Yazd- Ardakan Watershed), *Earth and Space Physics*, 42(1): 171-182.
- Dastorani, M.T.; Massah Bavani, A.R.; Poormohammadi, S. and Rahimian, M.H. (2011). Assessment of potential climate change impacts on drought indicators (Case study: Yazd station, Central Iran), *Desert*, 1: 159-167.
- Dibike, Y.B. and Coulibaly, P. (2005). Hydrologic impact of climate change in the Saguenay watershed: Comparison of downscaling methods and hydrologic models, *Hydrology*, 307(1-4): 145-163.
- Frey, K.E. and Smith, L.C. (2003). Recent temperature and precipitation increases in West Siberia and their association with the Arctic Oscillation. *Polar Research*, 22 (2): 287-300.
- Fiseha, B.M.; Melesse, A.M.; Romano, E.; Volpi, E. and Fiori, A. (2012). Statistical Downscaling of

- Precipitation and Temperature for the Upper Tiber Basin in Central Italy, International Journal of Water Sciences, 1(3): 1-14.
- Feng, S.; Hu, Q.; Huang, W.; Ho, C.H.; Li, R. and Tang, Z. (2014). Projected climate regime shift under future global warming from multi-model, multi-scenario CMIP5 simulations, *Global and Planetary Change*, 112: 41-52.
- Gahanbakhsh Asl, S.; Khorshid Dost, A.; Ali Nejad, M. and Poor Asghar, F. (2017). He Impact of Climate Change on Temperature and Precipitation Considering the Uncertainty of Models and Climate Scenario, *Hydrogeomorphology*, 7: 107-122.
- Gagnon, S.; Singh, B.; Rousselle, J. and Roy, L. (2005) An application of the statistical downscaling model (SDSM) to simulate climatic data for streamflow modelling in Québec, *Canadian Water Resources*, 30(4): 297-314.
- Gebremeskel, S.; Liu, Y.B.; de Smedt, F.; Hoffmann, L. and Pfister, L. (2005). Analysing the effect of climate changes on streamflow using statistically downscaled GCM scenarios, *International Journal River Basin Management*, 2(4): 271-280.
- Hassan, Z.; Shamsudin, S. and Harun, S. (2014). Application of SDSM and LARS-WG for simulating and downscaling of rainfall and temperature, *Theoretical and Applied Climatology*, 116(1-2): 243-257.
- Huang, J.; Zhang, J.; Zhang, Z.; Xu, C.; Wang, B. and Yao, J. (2011). Estimation of future precipitation change in the Yangtze River basin by using statistical downscaling method, *Stochastic Environmental Research Risk Assessment*, 25(6):781-792.
- Hay, LE.; Wilby, RL. and Leavesley, GH. (2000). A comparison of delta change and downscaled GCM scenarios for three mountainous basins in the United StatesAmerican Water Resources Association, 36(2): 387-397.
- IPCC (2013). Climate Change 2013: The Physical Science Basis, *Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA: Cambridge University Press, Cambridge.
- IPCC (2014). Summary for policymakers, In: *Climate Change 2014: Impacts, Adaptation, and Vulnerability*, Part A: Global and Sectoral Aspects. Contribution of Working Group II to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Field, C.B., Barros, V.R., Dokken, D.J., Mach, K.J., astrandrea, M.D., Bilir, T.E., Chatterjee, M., Ebi, K.L., Estrada, Y.O., Genova, R.C., Girma, B., Kissel, E.S., Levy, A.N., MacCracken, S., Mastrandrea, P.R., and White, L.L. (Eds.)], Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA p. 1-32.
- Kumar Bal, P.; Ramachandran, A.; Geetha, R.; Bhaskaran, B.; Thirumurugan, P.; Indumathi, J. and Jayanthi, N. (2016). Climate change projections for Tamil Nadu, India: deriving high-resolution climate data by a ownscaling approach using PRECIS, *Theoretical Applied, Climatology*, 123: 523-535.
- Kharin, V.V.; Zwiers, F.W.; Zhang, X. and Wehner, M. (2013). Changes in temperature and precipitation extremes in the CMIP5 ensemble, *Climate Change*, 119: 345-357.
- Liu, L.; Liu, Z.; Ren, X.; Fischer, T. and Xu, Y. (2011). Hydrological impacts of climate change in the Yellow River Basin for the 21st century using hydrological model and statistical downscaling model, *Quaternary International*, 244(2): 211-220.
- Liu, Z.; Mehran, A.; Phillips, T.J.; Aghakouchak, A.; Res, C.; Liu, Z.; Mehran, A.; Phillips, T.J. and Aghakouchak, A. (2014). Seasonal and regional biases in CMIP5 precipitation simulations, *Climate Research*, 60(1): 35-50.
- Miao, C.Y.; Duan, Q.Y.; Sun, Q.H. and Li, J.D. (2013). Evaluation and application of Bayesian multi-model estimation in temperature simulations, *Progress in Physical Geograph*, 37: 727-744.
- Mahmood, R. and Babel, S.M. (2012). Evaluation of SDSM developed by annual and monthly sub-models for downscaling temperature and precipitation in the Jhelum basin, Pakistan and India,

Theoretical and Applied Climatology, PP. 1-18.

- Mehran, A.; Aghakouchak, A. and Phillips, T.J. (2014). Evaluation of CMIP5 continental precipitation simulations relative to satellite-based gauge-adjusted observations, *Journal of Geophysical Research: Atmospheres*, 119(4): 1695-1707.
- Moss, R.H.; Edmonds, J.A.; Hibbard, K.A.; Manning, M.R.; Rose, S.K.; Van Vuuren, D.P.; Carter, T.R.; Emori, S.; Kainuma, M.; Kram, T.; Meehl, G.A.; Mitchell, J.F.; Nalicenovic, N.; Riahi, K.; Smith, S.J.; Stouffer, R.J.; Thomson, A.M.; Weyant, J.P. and Wilbanks, T.J. (2010). The next generation of scenarios for climate change research and assessment, *Journa of Nature*, 463: 747-756.
- Negarestani, H. and Khosravi, M. (2011). The Analysis of Climatical Abnormalities Influencing on Desertification Process in Khezer Abad Region of Yazd, *Geography and Environmental Planning*, 3: 71-79.
- Nourein Mohammed, I.; Beverley, A. and Wemple, B. (2015). The use of CMIP5 data to simulate climate change impacts on flow regime within the Lake Champlain Basin, *Journal of Hydrology: Regional Studies*, 3: 160-186.
- Pattnayak, K.C.; Kar, S.C.; Dalal, M. and Pattnayak, R. K. (2017). Projections of annual rainfall and surface temperature from CMIP5 models over the BIMSTEC countries, *Global and Planetary Change*, 152: 152-166.
- Rui, Li and Geng, S. (2013). Impacts of climate change on agriculture and adaptive strategies in China, *Integrative Agriculture*, 12(8): 1402-1408
- Sayahi, S.; Shahbazi, A. and Khademi, KH. (2016). Prediction of the effect of climate change on the monthly runoff of the basin Dez using IHACRES, *Journal of Water Science Engineering*, 15(7): 7-18.
- Tabari, H.; Marofi, S.; Aeini, A.; HosseinzadehTalaee, P. and Mohammadi, K. (2011). Trend analysis of reference evapotranspiration in the western half of Iran, *Agricultural and Forest Meteorology*, 151(2):128-136.
- Tabari, H.; Abghari, H. and Hosseinzadeh Talaee, P. (2013). Impact of the North Atlantic Oscillation on stream flow in Western Iran, *Hydrol, Process*. DOI: 10.1002/hyp.9960.
- Thomson, A.M.; Calvin, K.V.; Smith, S.J.; Kyle, G.P.; Volke, A.; Patel, P.; Delgado-Arias, S.; Bond-Lamberty, B.; Wise, M.A.; Clarke, L.E. and Edmonds, J.A. (2011). RCP4.5: A pathway for stabilization of radiative forcing by 2100, *Climatic Change*, 109(1): 77-94.
- Van Vuuren, D.P.; Edmonds, J.; Kainuma, M., Riahi, K., Thomson, A., Hibbard, K., Hurtt, G.C., Kram, T., Krey, V., Lamarque, J.F., Masui, T., Meinshausen, M., Nakicenovic, N., Smith, S.J. and Rose, S.K. (2011). The representative concentration pathways: An overview, *Climatic Change*, 109(1): 5-31.
- Wilby, R.L.; Dawson, C.W. and Barrow, E.M. (2002). SDSM - A decision support tool for the assessment of regional climate change impacts, *Environmental Modelling & Software*, 17(2): 147-159.
- Wetterhall, FA.; Bárdossy, D.; Chen, SH. and Xu, C-Y. (2006). Daily precipitation-downscaling techniques in three Chinese regions, *Water Resources Research* 42(aa):W11423.
- Wilby, RL.; Whitehead, PG.; Wade, AJ.; Butterfield, D.; Davis, RJ. and Watts, G. (2006). Integrated modelling of climate change impacts on water resources and quality in a lowland catchment: River Kennet, UK. *Hydrology*, 330(1-2): 204-220.
- Xu, C.H. and Xu, Y. (2012). The Projection of Temperature and Precipitation over China under RCP Scenarios using a CMIP5 Multi-Model Ensemble, *Atmospheric and Oceanic Science Letters*, 5(6): 527-533.